

ČESKÁ VIZE

= deset nejdůležitějších hodnot, na kterých by měla stát budoucnost naší společnosti

KRÁTKÁ (cca 40 řádků, 1 strana A4) ESEJ (sloupek, črta, úvaha, reflexe, komentář, dialog, výzva, poselství, zpráva, dopis, návod, kuchařka, seznam, grafika...) formulovaná pro závěrečný díl ročního cyklu diskusí KABINET HAVEL – Úsvit v Čechách, který se uskuteční 19. listopadu 2009 v Brně.
www.usvitvcechach.cz

JIRÍ PAVLICA - ČESKÁ VIZE

zveřejněno v Kavárně iDNES.cz v sobotu 31. října 2009

„Žijeme v neklidné době, která nám přináší netušenou mnohost nových poznání, podnětů, zážitků, inspirací..., ale také štvanci od odlesku k odlesku, chaos, relativizaci a pomatení hodnot, jako bychom zapomněli rozlišovat podstatné od nepodstatného, jako by se vytratil moudrý smysl pro řád věcí,“ napsal jsem před deseti lety, když jsem v kvasu doby zhudebňoval čím dál více nadčasové básně Jana Skácela. Ačkoli nejsem pesimista ani staromilec, moc bych za tu dobu z těchto slov nezměnil.

Asi nejsložitější je dnes nezůstat povrchní, nenechat se vykořenit, ale „jít na hlubinu“ poznání. Vše se totiž odehrává rychle a zkratkovitě, informace přebíjejí jedna druhou bez možnosti je zpracovat, vyhodnotit a utřídit. Vše se pragmaticky přepočítává na přesný součet nepřesných čísel a vytrácí se člověk. Společenská paměť začíná být krátká, byť by právě ve svobodné zemi nemusela být. Dostáváme se tak trochu do bludného kruhu, ze kterého je v běžném životě hodně těžké vykročit.

Ale můžeme a musíme posilovat to, co nás do bludného kruhu nezavede, co životní cestu napřimuje: **úcta k druhému, vzájemná tolerance, povinnost si naslouchat a hledat kompromisy, dokázat potlačit své já ve prospěch druhého či dobré věci, naučit se žít život jako službu...** Přijmeme-li za své, že není jenom „ted“, ale že něco „bylo“ i „bude“, mohlo by se nám to dařit.